

Den indeholdte udbytteskat vil aldrig være endelig, men skal altid senere modregnes i den skat, der beregnes af skatteyderens kapitalindkomst.

Til nr. 2

Bestemmelsen indeholder forslaget om, at små udlodninger kan udskydes til det følgende år.

Forslaget giver også ret til at nedrunde de større udlodninger, der rent faktisk foretages. Således at udlodningen af det beløb, der omfattes af nedrundingen også udskydes til næste år.

Det foreslås, at udlodninger på under 1 pct kan udskydes til det følgende år. Endvidere kan udlodninger nedrundes til nærmeste beløb, der fuldt ud kan deles med 0,25 pct. Det overskydende beløb udskydes derefter til det følgende år.

Forslaget virker på følgende måde:

I år 1 opgøres en minimumsudlodning på 1,11 pct. Den kan nedrundes til en udlodning på 1 pct, der skal udloddes. Udlodningen på 1 pct. kan ikke udskydes. De overskydende 0,11 pct kan fordeles forholdsmæssigt på foreningens forskellige indkomstarter efter forholdene i år 1 og lægges til minimumsudlodningen året efter. Det kan være, at 0,06 pct er kapitalindkomst og at 0,05 pct. er aktieindkomst i år 1. Ved opgørelsen af minimumsudlodningen i år 2 lægges de 0,06 pct. til kapitalindkomsten og de 0,05 pct. til aktieindkomsten. Hvis minimumsudlodningen i år 2 herefter er 1,26 pct., kan foreningen nøjes med at udlodde 1,25 pct. De overskydende 0,01 pct. fordeles forholdsmæssigt mellem foreningens forskellige indkomster i år 2 og lægges på ganske samme måde til minimumsudlodningen i år 3. De overskydende 0,01 pct. lægges altså ikke til indkomsten i år 2, men opdeles efter de forhold, der gælder i år 2, hvorefter komponenterne overføres til år 3. Evt. omkostninger i år 3 kan godt fradrages i den således overførte del, hvis der er tale om omkostninger, der er fradragsberettigede efter lovens almindelige regler.

Til nr. 3

Bestemmelsen er en tydeliggørelse af gældende regler, hvorefter der ikke ved udbytte af finansielle aktier fra lavskattelønde, der videreudloddes fra en investeringsforening, sker nogen forhøjelse af selve det beløb, der udloddes. Tydeliggørelsen står i sammenhæng med forslaget under nr. 1, hvorefter det er det beløb, der derefter tages til beskatning, der forhøjes.

Til nr. 4

Forslaget indeholder bestemmelserne om udlodningsreguleringen.

Det foreslås at skabe hjemmel til, at reglerne om emission og indløsning i udloddende investeringsforening også lægges til grund ved de skatteretlige opgør

Emission betyder, at antallet af medlemmer i investeringsforeningen udvides. Investeringsforeningen udsteder altså nye medlemsbeviser. Indløsning betyder at antallet af medlemmer i investeringsforeningen formindskes. Foreningen indfrier altså nogle investeringsbeviser.

Ved emission og indløsning sker der en udlodningsregulering.

Udlodningsregulering ved emission og indløsning medfører en forholdsmæssig ændring af foreningens indtægter og udgifter, således som disse indgår i regnskabet over, hvor meget foreningen skal udlodde til medlemmerne.

Primært er udlodningsreguleringen slet ikke noget skatteretligt fænomen. Den er udtryk for en privatretlig regulering af retsstillingen mellem foreningens medlemmer indbyrdes.

Det foreslås også at lægge udlodningsreguleringen til grund skattemæssigt og ved pensionsafkastbeskatningen.

Udlodningsreguleringen kan illustreres med forholdene ved *emission*. Ved emission kan der f. eks. være et udlodningspligtigt overskud i foreningen på 9 kr. pr andelsbevis på 100 kr., der er indtjent af de gamle medlemmer. Hvis kursen herefter f. eks. er 109, skal der indbetales et indskud på 109 kr. for nye medlemsbeviser med pålydende 100. Overkursen på 9 kr. lægges til foreningens indtjening i udlodningsregnskabet og indgår i førstkommande udlodning, således at alle medlemmer - både ny og gamle - modtager samme udbytte af deres beviser. Den enkelte kan ikke på det udbetalte udbytte se, om noget af det stammer fra en evt. tidligere indbetalt overkurs. Hvis der er tab på emissionstidspunktet forholder man sig på samme måde, blot med modsat fortegn. Det betyder, at nye medlemmer betaler mindre for investeringsbeviset end de ellers skulle, svarende til tabet. Hvis overskudet på 9 kr. i eksemplet havde været et tab på 9 kr skulle nye medlemmer betale 91 kr for nye medlemsbeviser med pålydende 100 kr. Hvis tabet er fradragsberettiget jf. nærmere ndf., forhøjes det i foreningens regnskab over udlodningspligten, således at der, når tabet engang er indvundet, sker udlodning samtidigt til gamle og nye medlemmer.

I ovennævnte eksempel på overskud ved *emission* betyder forslaget om at lægge udlodningsreguleringen til grund for de skattemæssige opgør, at de 9 kr, der udbetales til de nye beviser som udbytte ved emission, beskattes på samme måde som de gamle deltageres